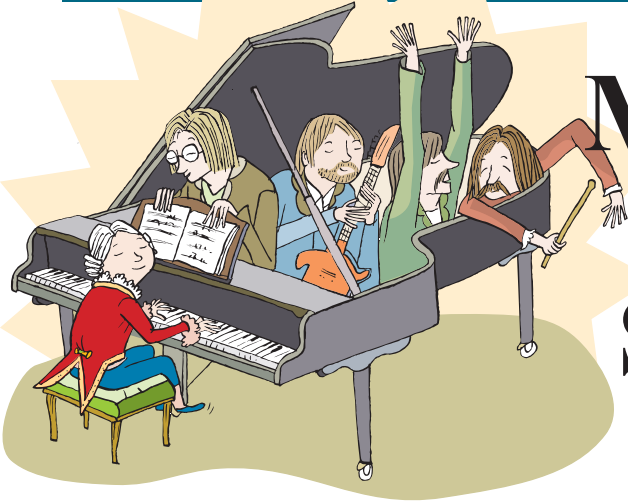

20
ANYSOrquestra Simfònica
Sant Cugat

Diari del Concert

Dijous, 14 d'abril del 2011 N. 43

Mozart i els Beatles fan parella al concert de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat del Dia de l'Assegurança

W. A. Mozart i The Beatles són dos creadors de primera magnitud. El primer és sens dubte un dels principals referents de la música clàssica i el grup de Liverpool ho és de la música moderna. Els separen dos segles i unes quantes característiques, però malgrat això les seves composicions tenen uns quants elements comuns: unes melodies clares i fàcils de recordar, una harmonia i una estructura de les peces també clara, un ritme que resulta ser essencial, sense oblidar en tots dos casos el propòsit de descobrir nous camins. "Si Mozart hagués nascut el segle XX segurament hauria estat un admirador dels Beatles", suggereix Josep Ferré, director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, que ha ideat la proposta del concert d'aquesta nit al Teatre-Auditori Sant Cugat. El concert, celebrat amb motiu del Dia de l'Assegurança, una proposta que cada any l'Orquestra Simfònica Sant Cugat ofereix al personal del Grup Catalana Occident, patrocinador-fundador d'aquesta formació musical, ha reunit melodies de W.A. Mozart i del conjunt anglès que va triomfar a la dècada de 1960 format per John Lennon, Paul McCartney, George Harrison i Ringo Starr. El mateix Josep Ferré ha escollit les peces d'aquesta singular proposta. L'obra escollida de Mozart ha estat el concert per a piano i orquestra núm. 21 de W.A. Mozart (1756-1791). La seva interpretació ha comptat amb la participació d'Antonio Di Cristofano com a pianista solista, que Josep Ferré ja va tenir ocasió de dirigir a Vancouver (Washington) en un concert de la Clark College Orchestra. Quant a les peces de The Beatles, l'Orquestra ha interpretat "Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band", "I Want to Hold Your Hand", "Ticket To Ride", "Penny Lane", "Let it Be" i "Yesterday", amb la propina de "Hey Jude".

A la segona part del concert, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat ha ofert diversos fragments d'*El Trencanous*, el tercer dels tres ballets del compositor rus P. Í. Txaikovski (1840-1893), compost en la seva etapa de maduresa, l'any 1892. Membres del prestigiós Grup de dansa Laura Esteve, que té la seva seu a Sant Cugat, han ballat elegantment mentre l'Orquestra l'interpretava. Laura Esteve n'ha realitzat la coreografia.

Antonio Di Cristofano

Antonio Di Cristofano va obtenir el diploma de piano el 1986 al Conservatori Luigi Cherubini de Florència,

guiat per Antonio Bacchelli. Va continuar estudiant amb Massimiliano Damerini. Di Cristofano toca com a pianista solista i en diferents conjunts musicals. Ha fet de solista amb l'Orquestra de la Universitat de Milà, l'Orquestra de corda Cantelli (Milà), l'Orquestra de Florència, l'Orquestra Simfònica de Lecce, l'Orquestra de la Magna Grècia, l'Orquestra Simfònica de Sicília, l'Orquestra de la Ràdio de Bucarest, l'Orquestra Simfònica de l'Estat de Mèxic, l'Orquestra de la Universitat de Houston, l'Orquestra de la Radiotelevisió d'Albània, l'Orquestra de Cambra d'Istanbul, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga, l'Orquestra Filharmònica del

D'esquerra a dreta, Flora Puntos presidenta de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra, Josep Maria Serra Farré, president del Grup Catalana Occident, Mercè Conesa, alcaldessa de Sant Cugat, i Elena Calderón, dona de Josep Maria Serra Farré.

Nord de Txèquia, Lamont Symphony Orchestra (Denver), l'Orquestra Filharmònica de Txèquia, l'Orquestra Simfònica d'Izmir, l'Orquestra Filharmònica Iasi State de Romania, l'Orquestra Mozart de Viena, Toronto Chamber Orchestra, l'Orquestra Filharmònica de Montreal, l'Orquestra Simfònica de Jerusalem i Kärntner Sinfonieorchester, entre d'altres.

Laura Esteve Centre de Dansa

Laura Esteve Centre de Dansa va néixer l'any 1995 a Sant Cugat. Té el seu origen a l'Escola de Música i Dansa Fusió, on Laura Esteve va ser durant deu anys responsable del departament de dansa. Laura Esteve Centre de Dansa es dedica a la preparació de ballarins professionals -alguns dels quals actuen en companyies professionals- i a la formació bàsica, a partir dels quatre anys. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat i Laura Esteve Centre de Dansa han col·laborat fins ara en força espectacles.

Laura Esteve ha obtingut el Premi Ciutat de Sant Cugat 2010 pels 25

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat i el pianista Antonio Di Cristofano interpreten el concert per a piano i orquestra núm. 21 de W. A. Mozart.

anys dedicats a la dansa, 15 dels quals fent-ne pedagogia des del seu centre de dansa a Sant Cugat.

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat

El 1990 va néixer l'Orquestra de Cambra Sant Cugat, embrió de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. En aquests vint anys, aquesta formació ha realitzat més de 500 concerts arreu del país (al Palau de la Música Catalana, al Gran Teatre del Liceu, a l'Auditori de Barcelona, al Palau de Congressos de Catalunya, a la Sala Oval del Palau Nacional, al Palau Sant Jordi, a la Sagrada Família...) i ha esdevingut una de les principals orquestres de Catalunya.

Des de la temporada 1996-97, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat compta amb un cicle estable de concerts al Teatre-Auditori Sant Cugat. En aquest espai escènic ha realitzat un centenar de concerts. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, s'ha caracteritzat des dels seus inicis per l'experimentació i la recerca constant de nou repertori i diferents estils musicals: òpera, jazz simfònic, música clàssica, música contemporània, sarsuela, flamenc, música de pel·lícules...

El pianista Antonio Di Cristofano.

Assaig de l'Orquestra obert als socis

Els concerts són una petita part de l'activitat de tota orquestra: la major part del temps l'inverteix, lògicament, assajant. L'assaig permet definir un munt d'aspectes: el tempo (velocitat en què s'interpreta l'obra), la dinàmica (a quins fragments cal tocar fort, flux ...), resoldre possibles errors... Cada músic pot escoltar els altres i fer-se una idea del seu paper en el conjunt de l'orquestra.

En poques ocasions els assaigs són oberts. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat va obrir les portes d'un assaig als socis d'aquesta formació musical el passat 2 d'abril. Després de l'assaig, el socis i els músics van conversar tranquil·lament tot esmorçant. L'acte va comptar amb la presència del tinent d'alcalde de Cultura de l'Ajuntament de Sant Cugat, Xavier Escura.

Els músics

Els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que han interpretat el concert d'avui són:

Nausica Berni Martín, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs i Querol, Joan Bosch Daniel, Santiago Burgos i Tarrida, David Calvet Amaro, Anna Calvo Turull, Francesc Castillo Martínez, Ignasi Corella Solé, Teresa Espuny Pujol, Arabella Fernández Sunyer, Oriol Ferré Puntos, David Franch Lligoña, Geert Hendrik Krosenbrink, Celia Johe, Yayoi Kagoshima, Momo Ko Furukawa, Beatriz Lizarte Martín, Gemma Llorens Galbany, Jairo Londoño Valencia, Mario Markovich Trailovich, Albert Martín Flores, Víctor Mateo Nebot, Enric Mestre Gras, Nerea de Miguel Ramos, Josep Mira i Olcina, Lutz Mittermüller, Alba Navarro Hierro, Vasil Nikolov, Judith Ortega Larriba, Eloi Ortells Segarra, Eva Panyella Callao, Marina Parellada Alfonso, Ramsès Puente, Laia Pujolas Casadevall, Carles Rambla Tió, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Toni Rocosa Girbau, Juan Rodríguez Poveda, Cristina Romani Quinto, Lluís Romo Vivancos, Marina Romo Vivancos, Judit Rovira i Gols, Aloma Ruiz Boada, Mayte Santos Pérez, Albert Serra i Oller, Matthew Simon, Paula Sirvent Raga, Quim Solé Escobar, Òscar Vilaprinçó Martí, Ruslana Vnebreaci i Eric Willy Galobardes.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Director: Josep Ferré.

Administració: Marta López.

Imatge corporativa:

Violeta Ferré.

Regidor: Joan Berlanga.

Clàssics de tots els temps

Hi ha músiques que esdevenen clàssics de la seva època. És el cas de bona part de les composicions dels autors del programa d'avui. Alguns d'aquests clàssics tenen la virtut de perdurar més enllà del seu temps i entrar a formar part del repertori quotidià, més en un temps on la música envaeix tots els àmbits, més enllà dels estrictes límits de la sala de concerts. Per exemple, encara que algú mai no hagi comprat un disc dels Beatles, ha sentit sobradament les seves cançons a la ràdio, a la televisió o al cinema. El mateix passa amb unes quantes obres de l'anomenada música clàssica.

Els Beatles, grup de música pop nascut a Liverpool, és un dels conjunts amb més èxits i vendes de discos de tota la història de la música. Les seves innovacions i troballes en l'aspecte melòdic i harmònic els han fet únics. El seu impacte en la societat va marcar tota una època i els ha fet guanyar el respecte de tots els crítics i esdevenir un autèntic fenomen de masses, especialment a partir dels anys seixanta. Els seus temes van saber encaixar i recollir les inquietuds de la joventut del moment, crítica amb la societat de consum i amb les convencions occidentals a vegades retrògrades, tot reclamant nous valors artístics i estètics, i també espirituals o morals, lluitant per la llibertat en tots els camps.

Mozart és també tot un clàssic i la seva música ha transcendit tots els àmbits, clàssics i no clàssics, fins al punt de formar part de la vida de moltes persones, sense ni saber, a vegades, que escolten Mozart. Cal només fixar-se en la música de moltes pel·lícules o d'anuncis de televisió. Bona mostra n'és, per exemple, l'*Andante* del concert de piano del concert d'avui, vastament utilitzat sense escrúpols per infinitat de cineastes.

Mozart contribuïu com cap altre al desenvolupament de la forma concert, fins a donar-li una estructura comparable a la de la simfonia. N'escrigué més de quaranta, per a tots els instruments excepte violoncel i trombó, amb una qualitat sempre altíssima i amb gran co-

neixement de l'instrument solista, ja que sabé rodejar-se de bons músics professionals amb qui aprofundir en les peculiaritats de cada instrument. Els concerts de piano, però, els escrigué pensant en ell mateix com a solista i posseïdor d'una gran tècnica. Mozart augmenta el material temàtic de forma que cada tema inclou un grup de dos o més temes, i solista i orquestra n'entreteixeixen dos o més d'ells de forma calidoscòpica. Les melodies són drames sense veu, plens de tensió, noblesa i patetisme. El concert núm. 21, en do major, acabat el març del 1785, és lluminós i festiu, amb temes incisius al primer temps, i d'una dolcesa metafísica al segon, un *Andante* a manera de serenata arcaica i romàntica. L'obra permet al solista un gran marge d'independència melòdica, i per això s'ha convertit en pedra de toc ineludible del repertori de qualsevol pianista.

Dins del món del ballet, Txaikovski és un clàssic indiscutible, a banda de fer una de les millors aportacions al gènere, ja que la seva es pot considerar la primera gran música coreogràfica. Des de petit, el compositor rus es mostrà sensible a la fascinació dels ritmes de dansa i sovint els inclogué a les seves obres com a element intrínsec. Com cap altre autor, la seva música sembla predestinada al ballet i, potser per això, és el que ha estat més aprofitat en aquest sentit. De tots els ballets de Txaikovski, però, *El Trencanous* és segurament el més reeixit i el més important, malgrat que en la seva composició va haver de seguir el rigorós pla establert per Petipa, el primer coreògraf previst, que no deixava massa oportunitat per a l'expressió dels sentiments humans i sí, en canvi, a la trivialitat, en confinar-lo en un món de dolcesa i fantasia, poblat de figures de massapà i de fades, immergits en

un inconseqüent seguit d'actes o divertiments coreogràfics. A desgrat d'això, Txaikovski aconsegueix fer-ne un tractament molt millor d'allò que seria d'esperar, i si bé és cert que gran part del llenguatge és essencialment simple, amb un material melòdic que gairebé frega la banalitat, també és cert que la invenció melòdica és plena de bellesa. El virtuosisme a l'hora de dividir els diversos colors orquestrals i el mesuratge en el contrapunt, així com el pas d'una seqüència a l'altra, donen a la partitura un atractiu i una fascinació indescriptibles. Fruit d'un encàrrec del Teatre Mariinsky de Sant Petersburg, el ballet, amb llibret de Marius Petipa sobre la versió que Alexandre Dumas va fer del conte d'E.T.A. Hoffmann *El Trencanous* i *el Rei dels ratolins*, s'estrenà en aquest teatre el 18 de desembre de 1892. Per malaltia de Petipa la coreografia final s'encomanà a Lev Ivanov. L'argument es desenvolupa durant la nit de Nadal: la petita Clara ha rebut com a regal un trencanous en forma d'homenet, però el germà li ha trencat. Inconsolable, s'aixeca a mitjanit per contemplar-lo i al peu de l'arbre de Nadal es veu sorpresa per una invasió de ratolins que és combatuda per totes les joguines. Clara esclafa amb el peu el rei dels ratolins que, és clar, es transforma en un encantador príncep que la durà al Reialme de les Laminadures, on són rebuts per una fada. És el moment i l'excusa per una sèrie de danses representant els diferents súbdits-laminadura (el te, la xocolata, el cafè, la canya de sucre) fins arribar al popular Vals de les flors, que clou el ballet.

Nona Arola i Vera

Laura Esteve

Directora de Laura Esteve Centre de Dansa

"Vaig apuntar-me a fer dansa als tres anys sense demanar-ho als pares"

-Què va portar-la al món de la dansa?

-De petita ja volia ser ballarina. A l'escola feien dansa com a activitat extraescolar i als tres anys ja m'hi vaig apuntar. Vaig decidir-ho tota sola, sense demanar-ho als pares! Quan vaig baixar de l'autocar que tornava de l'escola vaig dir-li a la meua mare que m'hi havia apuntat. El pare, però, no volia que m'hi acabés dedicant. Al cap d'uns anys vaig haver-ho de deixar... Vaig tornar-hi quan tenia deu anys, que per una ballarina és tard. Al meu pare li vaig prometre que mai no m'hi dedicaria professionalment.

-Promesa que no va complir...

-No. Al cap d'un temps ell va canviar d'opinió i em va donar suport. Als setze anys vaig entrar al cos de dansa del Liceu.

-I al cap d'uns anys va marxar a França.

-Sí. Vaig estar un temps al Centre Internacional de Dansa Rosella Hightower (Canes), després a Nancy, més tard a Lilla... I vaig fer un munt de gires. Fins que, quan tenia poc més de trenta anys, vaig deixar de ballar i vaig provar sort amb la pedagogia. Tot i entrar tard al món de la dansa, he tingut el privilegi que sempre m'hi he dedicat.

-Des de quina edat poden apuntar els pares el seu fill o filla a Laura Esteve Centre de Dansa?

-Des dels quatre anys. Fins als vuit es treballa la disciplina, la concentració, la musicalitat, el ritme, l'elegància, el saber escoltar, la flexibilitat i la sensibilitat. Quan acaba aquesta etapa l'alumne està preparat per passar al cicle de principiant, on comença la dansa clàssica.

-La majoria d'alumnes són del sexe femení, oi?

-Sí, d'uns 180 alumnes, 170 són nenes i noies.

-Parli's d'"El Trencanous" de Txaikovski.

-És un de les grans ballets del repertori clàssic. Per mi té un valor sentimental perquè és l'últim que vaig ballar. Els alumnes de la nostra escola el van representar fa uns mesos en aquest mateix espai, aleshores sense orquestra, amb motiu dels quinze anys de l'escola. Ara hem pogut ballar-ne una part amb orquestra i és meravellós. Poques companyies tenen l'oportunitat de ballar amb una orquestra!

Josep Ferré dirigirà l'orquestra simfònica UANL (Mèxic)

Josep Ferré, director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigirà el proper mes de juny diversos concerts de l'Orquestra Sinfónica UANL (Universidad Autónoma de Nuevo León) de Monterrey (Mèxic). El programa d'aquests concerts està format per música de Franz Joseph Haydn, a la primera part, i d'autors catalans i espanyols com ara Joaquim Serra, Eduard Toldrà, Joan Albert Amargós i Manuel de Falla, a la segona part. Mèxic és un dels països on hi ha més descendents de catalans i espanyols, una part important dels quals van exiliar-se com a conseqüència de la guerra civil.

Josep Ferré, director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

Propers espectacles del Teatre-Auditori

- **17 d'abril:** *Carmina Burana. El Cant dels Goliards*. Camerata Sant Cugat (música, màgia i poesia).
- **29 d'abril:** *Dies Irae; en el Rèquiem de Mozart*. Marta Carrasco (dansa).
- **30 d'abril:** *Okupa*. Femarec Grup de Teatre Social (teatre).
- **7 de maig:** *L'orquestra dels animals*. Gran Teatre del Liceu (música).
- **13 de maig:** *Desclassificats*, de Pere Riera (teatre).
- **14 de maig:** *Diego El Cigala*. Tres Flamencos, amb Diego Del Morao i Isabel Suárez (música).
- **20 de maig:** *Gata sobre teulada de zinc calenta*, de Tennessee Williams (teatre).

<p>Patrocinador Fundador</p>	<p>OMNIUM LENGUA CULTURA PAIS</p> <p>Sacum</p> <p>IES PAI CARRÉ</p> <p>TUBAU</p> <p>Amics de Pedra i Sang</p>	<p>SOCIS PROTECTORS:</p> <p>Avant Grup Autocars</p> <p>Campmany Dona Home</p> <p>Cebado, de Carmen Martínez</p> <p>Gràfiques Celler</p> <p>Ofinova</p> <p>TMA</p>
------------------------------	---	--

20 ANYS

Número 43.
Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.
Presidenta: Flora Puntos i Cabero.

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local.
08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS.
Tel. 93 589 31 93
Fax. 93 589 32 54

Direcció: Daniel Romani.
Fotografia: Mané Espinosa.
Disseny gràfic: Isabel Núñez.
Il·lustració: Marta Balaguer.

Orquestra Simfònica
Sant Cugat

music@simfonica.cat
www.simfonica.cat